

Til forslaget enkelte paragraffer bemærkes:

Kapitel 1

Formål og virksomhed

Til § 1

Bestemmelsen svarer, bortset fra sproglige ændringer, til den gældende lov (§ 1), idet navnene på Statsanstaltens forgængere nemlig Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842, Livsforsikringsanstalten i København og Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 dog er udtaget af lovteksten.

Til § 2

Bestemmelsen er bortset fra sproglige ændringer identisk med de hidtil gældende regler (§ 2). Efter de hidtidige regler kunne Statsanstalten dog forsikre en i udlandet bosat udlænding, der blot havde tilknytning til Danmark, mens det nu er fastslået, at der skal være tale om en nærmere tilknytning.

Til § 3

De gældende regler giver Statsanstalten adgang til at tegne livs- og pensionsforsikringer. Endvidere tilsigter bestemmelsen nu at åbne adgang for Statsanstalten til at tegne ulykkesforsikringer i tilknytning til livs- og pensionsforsikringer på lige fod med de private livsforsikringsselskaber i det omfang, dette muliggøres af lovgivningen i øvrigt om livsforsikringsvirksomhed. Bestemmelsen har sammenhæng med, at der for tiden som nævnt i EF foregår forhandlinger om udarbejdelse af et samordningsdirektiv for livsforsikring på samme måde, som det allerede er sket på skadesforsikringsområdet. Disse forhandlinger forventes at resultere i, at livsforsikringsselskaber i almindelighed får mulighed for at tegne ulykkesforsikringer i tilknytning til livs- og pensionsforsikringer, jfr. § 2, stk. 6 i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter handelsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelse om afgrænsningen mellem livsforsikringsvirksomhed og anden forsikringsvirksomhed.

I den gældende lov er der fastsat maksimumsgrænser for de forsikringsbeløb Statsanstalten kan forpligte sig til at yde. Bestemmelsen er nu udformet som en rammebestemmelse, der henlægger godkendelsen af de til enhver tid gældende beløbsgrænser for forsikringstegning til finansministeren. Baggrunden for denne ændring er et ønske om at kunne justere beløbsgrænserne i takt med prisudviklingen.

Med udtrykket »hvilke forsikringsbeløb . . . « sigtes både til minimums- og maksimumsbeløb.

Til § 4

Efter gældende lov (§ 4) kan Statsanstalten uden særlig godkendelse af finansministeren kun anbringe sine midler i 4½ pct. statsobligationer eller til ydelse af lån mod pant i Statsanstaltens egne policer inden for tilbagekøbsværdien.

Det er nu hensigten at give finansministeren bemyndigelse til at fastlægge generelle retningslinjer for, hvilke løbende pengeanbringelser, Statsanstalten kan foretage uden særlig godkendelse.

Som eksempler på de rammer inden for hvilke Statsanstalten skal kunne handle uden konkret at indhente finansministerens godkendelse, kan anføres »papirer/obligationer, hvori umyndiges midler kan anbringes« – »aktier, der udstedes ved kapitaludvidelser i selskaber, hvori Statsanstalten i forvejen besidder aktier.«

Kapitel 2

Ledelse

Til § 5

Bestemmelsen svarer til den gældende lov (§ 5)

Kapitel 3

Forsikringsvilkår.

Til § 6

I den gældende lov er der givet udførlige regler om Statsanstaltens forsikringsbetingelser. Hensigten med lovforslaget er at give Statsanstalten samme mulighed som de private livsforsikringsselskaber for løbende at tilpasse sig udviklingen på forsikringsområdet uden at det er nødvendigt at ændre Statsanstaltens lovgrundlag.

De private livsforsikringsselskaber fastsætter selv deres forsikringsbetingelser inden for forsikringsaftalelovens rammer og under godkendelse af forsikringsrådet.

Efter forslaget skal finansministeren på samme måde inden for forsikringsaftalelovens rammer godkende Statsanstaltens forsikringsbetingelser.

Til § 7

Afsnittet om tariffer, der i den gældende lov er præget af meget detaljerede regler, er udformet således at de nærmere regler fastsættes af finansministeren, jfr. de almindelige bemærkninger til